

College van beroep voor de examens

CBE 2020-181
U2021/00670/MIC

Verzonden: 19 januari 2021

Zaak 2020-181

Datum uitspraak: 2 december 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Materieel strafrecht (RS0702), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 23 september 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (4) op 24 augustus 2020 voor het tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 28 september 2020, en dit aangevuld per e-mail d.d. 30 september 2020.
3. Verweerders en appellante zijn gekomen tot een minnelijke schikking, waarbij aan appellante met betrekking tot vraag 5, drie extra punten, met betrekking tot vraag 6, zes extra punten en met betrekking tot vraag 7, twee extra punten werden toegekend waarna de uitslag opnieuw is vastgesteld met het cijfer vijf (5) met 48 punten. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd. Het verweerschrift is opgesteld door de examiner.
5. Het College van Beroep voor de Examens (College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 11 november 2020 te Heerlen. Partijen is (wegens COVID-19) de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft virtueel deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de heer mr. L.R. Rommy, inhoudsdeskundige en (toekomstig) plaatsvervangend examiner van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting. De examiner is ten tijde van de zitting met verlof voorafgaand aan zijn pensionering.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702), in het bijzonder tegen de vragen 2, 3, 5, 6, 7 en 8. Met betrekking tot vraag 5, 6 en 7 werd appellante een schikking aangeboden, deze schikking werd door appellante geaccepteerd. Met betrekking tot vraag 5,6 en 7 is appellante nog steeds van mening dat zij in aanmerking dient te komen voor de toekenning van een hoger aantal punten. Ter zitting heeft appellante kenbaar gemaakt zich te kunnen vinden in het verweer van de examiner met betrekking

- tot vraag 8, het beroep tegen deze vraag wenst zij in te trekken. Het te behandelen beroep betreft dus alleen nog de vragen 2, 3, 5, 6 en 7.
3. Met betrekking tot vraag 2 betoogt appellante dat uit haar antwoord voldoende volgt waar zij op doelt en voorts dat zij de vraag heeft begrepen. Appellante is van mening dat de vraagstelling voldoende duidelijk is, waardoor zij geen aanleiding heeft gezien diverse elementen zoals verwoord in het antwoordmodel mee te nemen in haar antwoord. Haar zijn ten onrechte 4 punten ontzegd, nu haar antwoord overeenkomt met het antwoordmodel (hetzij in eigen woorden). Zij heeft ook ten onrechte geen punten toegekend gekregen voor het trekken van de juiste conclusie.
- Met betrekking tot vraag 3 betoogt appellante dat ze de term subsidiariteit niet heeft benoemd, maar het begrip wel verder heeft uitgewerkt. Zij heeft voldoende gemotiveerd waarom een beroep op noodweer niet kan slagen. Zij heeft twee arresten genoemd en een juiste conclusie getrokken. Het door haar gegeven antwoord werd in een eerder tentamen, bij een soortgelijke tentamenvraag beloond met het volledige aantal punten.
- Met betrekking tot vraag 5 betoogt appellante dat zij het niet eens is met het schikkingsvoorstel en dat zij van mening is dat zij in aanmerking dient te komen voor een hoger aantal punten. Appellante motiveert dat zij heeft laten zien dat ze de stof beheerst en dat zij diverse elementen uit het antwoordmodel (hetzij in een andere bewoording) heeft beschreven.
- Met betrekking tot vraag 6 betoogt appellante dat zij (hetzij beknopt) haar antwoord voldoende heeft gemotiveerd. Voorts twijfelt appellante over de toestandkoming van de beoordeling i.c. de toekenning van 6 extra punten in het kader van de minnelijke schikking.
- Met betrekking tot vraag 7 betoogt appellante dat zij elementen heeft benoemd, waaraan in het antwoordmodel een hoger aantal punten wordt toegekend. Appellante betoogt dat zij artikel 47 lid 1 Sr heeft genoemd en zij heeft opzet' toegelicht.
4. De examiner heeft in algemene zin met betrekking tot de beoordeling van het tentamen van appellante toegelicht dat appellante onvoldoende haar antwoorden onderbouwt, dat diverse elementen ontbreken en dat de (juiste) juridische context ontbreekt.
5. Met betrekking tot vraag 2 licht de examiner in zijn verweerschrift toe dat er geen sprake hoeft te zijn van een poging tot uitlokken (artikel 46a Sr). Het antwoord van appellante is onjuist.
- Ter zitting motiveert de inhoudsdeskundige dat appellante de relevante voorwaarden niet benoemt, noch refereert zij aan enig relevant feit en komt zij tot de formulering van een juridisch standpunt.
- Met betrekking tot vraag 3 motiveert de inhoudsdeskundige dat het betoog van appellante inconsequent is. Voorts benoemt appellante niet het onderscheid tussen een aanranding ten aanzien van de diverse personen in de casus. Appellante heeft de gedraging niet getoetst aan het relevante proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel.
- Ter zitting licht de inhoudsdeskundige toe dat het door appellante gegeven antwoord niet voldoende is om in aanmerking te komen voor een hoger aantal punten. De door haar gegeven argumenten sluiten niet aan bij de vraagstelling. Dat voor het door haar gegeven antwoord in een vorig tentamen het volledige aantal punten zou zijn gegeven kan de inhoudsdeskundige niet verifiëren, omdat de bijbehorende vraag niet is bijgevoegd.
- Met betrekking tot vraag 5 motiveert de examiner in diens verweerschrift dat appellante diverse elementen uit het antwoordmodel niet heeft benoemd, waardoor zij niet in aanmerking komt voor een hoger aantal punten.
- Met betrekking tot vraag 6 motiveert de examiner dat aan appellante tijdens de minnelijke schikking zes extra punten zijn toegekend, omdat appellante een deel van het antwoord heeft gegeven bij vraag 5. Ter zitting motiveert de plaatsvervangend examiner, onder verwijzing naar het schriftelijk verweerschrift, dat appellante vooral ingaat op de objectieve pogingsleer. Voor het overige heeft appellante geen punten toegekend gekregen omdat ze niet ingaat op de vraag.
- Met betrekking tot vraag 7 licht de examiner in zijn verweerschrift toe dat er in het kader van het doen plegen niet het vereiste van het accessoriteitsbeginsel is genoemd. Daarnaast noemt appellante elementen die niet van toepassing zijn.
- Ter zitting heeft de inhoudsdeskundige benadrukt dat appellante niet alle juiste artikelen heeft genoemd en dat appellante het accessoriteitsbeginsel in een onjuist verband noemt en dit verder niet uitlegt.
6. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel

- daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
7. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
 8. Appellante heeft op 24 augustus 2020 voor het tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702) het cijfer 4 gehaald met 37 punten. Tijdens de minnelijke schikking werden appellante elf extra punten toegekend, hetgeen maakt dat appellante het cijfer 5 heeft behaald met 48 punten. Bij 55 punten wordt het cijfer 6 toegekend.
 9. De examiner, ter zitting aangevuld door de plaatsvervangend examiner heeft deugdelijk gemotiveerd dat haar antwoorden onvoldoende onderbouwd zijn, dan wel dat elementen uit het antwoordmodel ontbreken. Dat het antwoordmodel onjuist of onvolledig is, is niet door appellante aangevoerd en is het College ook niet gebleken. Het College overweegt dat de examiner gevolgd kan worden in zijn oordeel dat de toekenning van het aantal punten rechtvaardig is.
 10. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en mr. drs. B.M. van Schaik en H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 2 december 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

Voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag